

اثر پماد پارامومایسین تهیه شده در ایران (پارومو-یو) بر لیشمانیوز جلدی ناشی از لیشمانیا ماژور در مدل موشی

دکتر مهدی مجبلی^۱، پریسا یعقوبی^۲، دکتر بدخشان هوشمند^۳، دکتر علی خامسی پور^۴

۱-استاد، گروه انگل شناسی، ۲- کارشناس ارشد، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۳- دامپزشک، اداره مبارزه با بیماریهای واگیر، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ۴- استادیار، مرکز آموزش و پژوهش بیماریهای پوست و جذام، دانشگاه علوم پزشکی تهران

<p>هفته، روزانه دو نوبت تحت درمان موضعی با پماد پارومو-یو قرار گرفتند.</p> <p>یافته‌ها: میانگین قطر زخم‌های گروه‌های تحت مداخله و شاهد ۱ و ۲ قبل از درمان به ترتیب ۱۰/۹، ۵/۹، ۶ میلی‌متر و پس از درمان ۴، ۱۲/۷، ۱۴/۳ میلی‌متر اندازه‌گیری شد. در گروه تحت مداخله با انجام آزمایش‌های مستقیم و کشت بعد از درمان هیچگونه انگلی دیده نشد؛ در حالیکه در تمامی موش‌های گروه شاهد اجسام لیشمن مشاهده گردید.</p> <p>نتیجه‌گیری: پماد Paromo-U در درمان ضایعات پوستی ناشی از L.major در موش مؤثر می‌باشد.</p> <p>واژه‌های کلیدی: لیشمانیا ماژور، پماد پارامومایسین (پارومو-یو)، لیشمانیوز جلدی، موش</p> <p>فصلنامه بیماریهای پوست، زمستان ۱۳۸۲؛ ۲۶: ۹۴-۸۸.</p>	<p>مقدمه: با توجه به مشکلات، عوارض جانبی و عدم پاسخ مناسب به داروهای رایج در درمان سالک، لزوم یافتن درمان جایگزین خصوصاً درمان‌های موضعی ضروری بنظر می‌رسد.</p> <p>هدف: تعیین میزان اثربخشی پارامومایسین موضعی (پماد Paromo-U) بر روی لیشمانیوز جلدی ناشی از L.major در مدل موشی.</p> <p>روش اجرا: با تلقیح پروماستیگوت‌های لیشمانیا ماژور در قاعده دم موش‌های سفید کوچک آزمایشگاهی (outbred) و ایجاد ضایعه در آنها بعد از ۱ تا ۳ ماه، موش‌های مورد نظر بطور تصادفی به سه گروه تحت مداخله (درمان با Paromo-U)، و گروه‌های شاهد ۱ و ۲ (درمان با اوره و آب مقطر) تقسیم شده و به مدت ۸</p>
---	--

مقدمه

لیشمانیوز بیماری انگلی است که به اشکال بالینی جلدی، جلدی مخاطی و احشائی در انسان دیده می‌شود. لیشمانیوز جلدی از زمان‌های بسیار دور در ایران وجود داشته و امروزه کشور ما یکی از کانون‌های مهم این بیماری

مؤلف مسئول: دکتر مهدی مجبلی - دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

در جهان محسوب می‌گردد (۱۳).

در ایران دو شکل ZCL (Zoonotic Cutaneous Leishmaniasis) با عامل L.major و ACL (Anthroponitic Cutaneous Leishmaniasis) وجود دارد. ایران با بالاترین میزان بروز ZCL در شمار کشورهای است که عفونت با L.major در بعضی از مناطق آن به شکل آندمیک مشاهده می‌گردد (۴).